

Krikščioniškas gyvenimas ir doktrina

Būkite drąsūs

***„Būkite drąsūs, ir jis sustiprins jūsų širdis, visi,
kurie tikite Viešpačiu.“
Psalmių 31:24***

Šventasis Raštas ragina Viešpaties tautą būti pilną tikėjimo, vilties, pasitikėjimo ir pasitikėjimo. Žvelgdami į pasaulį, matome konkrečias priežastis, kodėl taip turėtų būti. Dauguma žmonių pasaulyje yra pilni baimės, nerimo, nepasitikėjimo ir rūpesčių. Dėl to jie nesugeba išnaudoti geriausių gyvenimo galimybių. Jie mato nuodėmės ir bėdų spąstus įvairiose srityse, todėl turi priežasčių būti nepasitikintys ir bijantys.

Tačiau tikri krikščionys užmezgė ypatingą santykį su Dievu, o Jis – su jais. Jis užtikrino juos, kad prižiūrės jų reikalus, ko jie nebūtų patyrę, jei nebūtų užmezgę santykių su Juo. Todėl jie turi Juo tikėti ir Juo pasitikėti. Jie turi klausyti to, ką Jis sakė, ir drąsiai manyti, kad visos jų patirtys yra Jo prižiūrimos. 2 Korintiečiams 4:15-17

Dievo tauta pasitraukė iš pasaulio ir prisijungė prie Viešpaties Jėzaus Kristaus standarto – teismo,

tiesos, šventumo ir pasipriešinimo nuodėmei standarto. Jie bus apsupti galingų priešų. Prieš juos susirinks pats Šėtonas, kuris sieks jiems prieštarauti, kaip jis prieštaravo visiems Dievo planams. Jis negali tiesiogiai pulti Viešpaties, bet gali pulti jo planą ir tuos, kurie juo tiki. Būtent Šėtonas sukėlė riaušes, neramumus ir persekiojimus Jėzaus ir apaštalų laikais, o vėliau ir iki šiol vykdo Viešpaties tautos priespaudą. 2 Korintiečiams 2:11; 11:14; 2 Tesalonikiečiams 2:7-10; 1 Petro 5:8,9

Šėtonas šių dalykų nepadarė pats, bet per savo apgautus tarnus (2 Tesalonikiečiams 2:11). Jis visada priešinosi teisumui ir visiems, kurie myli teisumą. Dėl to krikščionys turi turėti didelę drąsą, nes jei jie leis priešininkui palaužti jų drąsą, jis netrukus gali visiškai pašalinti juos iš kovos. Pasitraukęs karys, praradęs drąsą, yra mažai naudingas kovoje. Vietoj to, kad prarastume drąsą, turime atsisakyti savo žemiškųjų interesų ir pasitikėti mūsų Tėvu, kad jis mus ves šiame gyvenime ir viską paverstų gera, kad „“ tiems, kurie yra „pagal jo tikslą pašaukti“. Romiečiams 8:28

Be priešo, mums priešinasi ir bendras pasaulio dvasia. Pasaulis dažnai laiko mus kvailiais, kad manome, jog turime kokią nors ypatingą dievišką priežiūrą. Tokia dvasia gali tyliai mums sakyti:

„Dievas sukūrė visus pasaulius, tūkstančius angelų ir viską visatoje. Ar manote, kad jis turi kokį nors ypatingą susidomėjimą jumis? Jei Dievas yra, jis toks didis, o mes tokie maži, kad jis negali mūsų pastebėti.“ Taip mūsų tikėjimas gali būti sumuštas. Mums reikia turėti drąsos ir vilties Viešpatyje. Kaip Paulius išreiškia: „Dabar mes gavome ne pasaulio dvasią, bet Dievo dvasią.“ 1 Korintiečiams 2:12

Be to, mes turime savo pačių puolusią prigimtį. Kiekvienas iš mūsų turi savyje, savo kūne, galingiausią priešą (Romiečiams 7:18, 25). Raštai teigia, kad kai atsidavėme Viešpačiui ir jis mums davė savo Šventąją Dvasią, mes pradėjome transformacijos procesą ir tapome naujų kūrinių embrionais „Kristuje“ (Romiečiams 12:1, 2; 2 Korintiečiams 5:17). (Romiečiams 12:1,2; 2 Korintiečiams 5:17). Šis naujosios būtybės embrionas, naujas protas, valia ir charakteris, vystosi mūsų mirtinguose kūnuose iki prisikėlimo arba dvasinio gimimo momento, kai mes pereisime iš žemiškosios į dangiškąją būseną. „Ji [Naujoji būtybė] yra pasėta sugedusi, bet prisikelia nesugedusi; pasėta negarbėje, bet prisikelia šlovėje; pasėta silpnybėje, bet prisikelia jėgoje; pasėta gamtinis kūnas, bet prisikelia dvasinis kūnas.“ 1 Korintiečiams 15:42-44

Vis dėlto, kol esame kūne, turime kovoti su visomis jo nuodėmingomis tendencijomis. Tuo pačiu metu, kaip naujos būtybės, mes jas atmetėme – nusisukome nuo nuodėmės (Romiečiams 6:1, 2, 11, 12). Mes pakeitėme žemiškus interesus ir viltis į dangiškus interesus ir viltis. Viešpats mus išbando per mūsų kasdienius išgyvenimus. Turime būti visada budrūs, kad nugalėtume kūną. Reikia daug drąsos, kad nugalėtume jo polinkį į nuodėmę. Dar daugiau drąsos reikia tam, kad nuolat kovodami su savo kūno silpnybėmis ir trapumu ir gerokai jį nugalėdami, papildomai užsiimtume aukojimu ir tarnyste Viešpačiui. Viskam tam reikia daug drąsos, o patys iš savęs nesame pakankami. 2 Korintiečiams 3:5; Filipiečiams 3:3

Mes raginami pasitikėti Viešpačiu ir esame užtikrinti, kad „viską galime per Kristų, kuris mus stiprina“ (Filipiečiams 4:13). Jo galia yra vienintelė mums pakankama galia. Norint pasiekti galutinę pergalę, reikės visos mūsų drąsos, visos mūsų tikėjimo ir vilties – visų naudingų elementų, kuriuos galime panaudoti kovoje ( ). Tačiau Viešpats suteikia pakankamai malonės, kad galėtume nugalėti (2 Korintiečiams 12:9; Hebrajams 4:16). Tai nereiškia, kad bet kuris iš mūsų gyvens tobulą gyvenimą ar kad visada visiškai pasinaudosime drąsa. Kartais galime suklysti, bet mūsų mylintis Dangiškasis Tėvas veda

mus į priekį, ir iš savo klaidų išmoksime vertingų pamokų.

Įvairios drąsos rūšys

Kai kurie, turėdami stipresnį tikėjimą ir viltį, visiškai sutelkdami savo mintis į Viešpatį, drąsiai žengė į priekį. Tai yra „geras drąsumas“ ta prasme, kad tai yra stiprus drąsumas, tinkamas drąsumas. Mes galime susieti su mūsų tekstu mintį, kad mūsų „viltis Viešpatyje“ turi būti paremta ir sustiprinta geru drąsumu, teisingu drąsumu, dievišku drąsumu.

Yra ir drąsa, gimusi iš pasididžiavimo, kuri sakytų: „Nesitrauk. Neleisk niekam tave aplenkti.“ Mūšyje kariai gali varžytis tarpusavyje, norėdami padaryti kažką ypač pastebimo, kas atneštų jų vadui ar bendražygiams aploдимentus. Jiems reikia kažko, kas juos įkvėptų – galbūt noro išgarsėti – kad jie turėtų drąsos rizikuoti savo gyvybe ar atimti kitų žmonių gyvybes. Tai yra tokia drąsa, kuri, atrodytų, padės jiems laimėti mūšį, nors tai yra nevertas motyvas drąsai įkvėpti.

Tačiau drąsa, kylanti iš teisingų principų, pagrįsta tikėjimu ir pasitikėjimu Viešpačiu, nėra pasipūtimas ar giriasi, bet yra kilni ir maloni Dievui. Jos šaltinis yra supratimas apie tai, ką Dievas pažadėjo, kad Jis stebi mus ir nori, kad būtume bendri paveldėtojai su

Jo Sūnumi Jo karalystėje. (Romiečiams 8:17; Apreiškimo 3:21). Jis mus nuodugniai bando, kad pamatytų, ar būsime ištikimi. Ši drąsa visada turi būti daroma teisingu būdu – Viešpaties būdu.

Raginimas taikomas visose situacijose

Šis raginimas turėti tinkamą drąsą veikia mus visais gyvenimo aspektais, nesvarbu, kokioje situacijoje esame. Jis taikomas tiems, kurie turi tam tikrą galią ir įtaką – tokie žmonės turėtų būti pakankamai drąsūs, kad darytų teisingus dalykus – tai, kas suprantama kaip Viešpaties valia. Tokia drąsa mums sakytų: „Atlik savo pareigą, kokia bebūtų Viešpaties valia tau. Tikėk Viešpačiu, net jei tavo motyvai dažnai bus nesuprasti.“ Mes turėtume turėti drąsos ginti tai, kas teisinga, nesvarbu, ar mūsų atlygis bus šiame gyvenime, ar ateityje, kaip rašoma „ “. Prisiminkime Viešpaties žodžius Jozuei, kai jis pradėjo vadovauti Izraeliui: „Būk stiprus ir labai drąsus. Būk atidus, kad laikytumėsi visų įstatymų, ... nenukrypkit nuo jų nei į dešinę, nei į kairę.“ Jozue 1:7

Raginti būti drąsiems taip pat reikia verslininkams, kurie yra krikščionys. Pasaulietiški draugai gali sakyti: „Tu žlugs versle. Negali reklamuoti savo verslo. Jei sakysi tiesą, žmonės tavęs nepalaikys; jie eis ten, kur jiems bus sakoma daug melo.“ Jei

krikščionis paklausys tokio patarimo, jis ar ji galbūt plės verslą, bet žlugs pagrindinis gyvenimo uždavinys – teisus charakterio ugdymas ir praktika.

Tas pats taikoma visiems Viešpaties pašvęstiems žmonėms, nepriklausomai nuo jų padėties ar vietos šiame gyvenime. Kiekvienas turi ginti teisingus principus ir nebūti bailus ar bijantis išreikšti krikščionišką charakterį žodžiais ir veiksmais (Jono 3:21; Jokūbo 1:22, 25). Kai kyla pavojus principams, turime laikytis savo pozicijos ir pasakyti: „Mano nuomonė yra tokia, ir aš privalau laikytis savo pozicijos. Aš pasitenkinsiu tuo, ką manau esant savo pareiga, nesiekdamas priversti kitus, bet būsiu ištikimas principams, kuriais tikiu.“ Taip net ir tie, kurie galvoja kitaip, žinos, kad tas, kuris su jais kalba, turi įsitikinimus ir drąsiai juos išreiškia sąžiningai ir nuoširdžiai. Romiečiams 12:17

Drąsa, proporcinga tikėjimui

Visiems Kristaus pėdomis einantiems žmonėms gyvenime tenka išbandymų ir sunkumų. Teisinga drąsa randa progą pasireikšti kiekviename Dievo vaikuose. Tai yra tokia drąsa, kurios ieško Viešpats ir kuri turi būti randama nugalėtojuose. Tik jiems bus suteikta vieta dangaus karalystėje. Taigi mūsų teksto pamoka yra tokia: būkite drąsūs, nes taip parodysime savo tikėjimą Viešpačiu. Tie, kurie Juo

tikisi ir yra Jam ištikimi, bus drąsūs proporcingai savo ištikimybei ir tikėjimui. Mato 9:29

Toks drąsumas padės mums visomis aplinkybėmis. Mūsų Viešpats, kreipdamasis į savo mokinius, kartą pasakė: „Dėl manęs jūs būsite vedami pas valdytojus ir karalius. ... Nesirūpinkite, kaip ir ką kalbėti, nes tą valandą jums bus duota, ką kalbėti“ (Mato 10:18, 19). (Mato 10:18,19). Čia mintis atrodo tokia: „Nesijaudinkite, jei būsite atvesti prieš valdžios atstovus.“ Viešpaties tauta, kad ir kokios aplinkybės susiklostytų, turės tokį tikėjimą ir pasitikėjimą Dievu, kad elgsis drąsiai, pasikliaudama dieviškąja jėga visose gyvenimo patirtyse.

Būdas, kuriuo Dievas mums duos žodžius ir išmintį, gali skirtis priklausomai nuo aplinkybių. Tai gali būti kito asmens pasiūlymai; galbūt kito asmens patirties išklausymas; arba tai gali būti Šventojo Rašto tekstas, kuris mums ypač padės. Mintis yra ta, kad mes visiškai pasitikime Viešpačiu ir neturime bijoti. Hebrajams 13:6

Viešpats kreipėsi su minėtais žodžiais į savo mokinius – nemokytus vyrus. Jiems būti atvestiems prieš „valdovus ir karalius“ natūraliai sukeldavo daug nerimo. Ką jie turėtų pasakyti? Kaip jie galėtų atsakyti tiems vyrams – tiems didžiems, išsilavinusiems

vyras? Mokiniai buvo labai nuolankūs ir suprato savo nežinojamą, bet Viešpats juos vedė. Tuo metu išsilavinimas buvo daug mažiau paplitęs, palyginti su šiandiena. Šiandien praktiškai visi yra tam tikru mastu išsilavinę. Nepaisant to, Viešpaties užtikrinimas mums vis dar galioja, kaip ir jo mokiniams.

Jei susiduriame su kokiomis nors bėdomis ar sunkumais, turime prisiminti, kad Šventasis Raštas mus užtikrina: „Viešpaties angelas apsistoja aplink tuos, kurie Jo bijo [gerbia], ir juos išgelbėja“ (Psalmių 34:7). Ši mintis turėtų padėti mums išlikti ramiais ir susikaupusiais, leisti mums elgtis drąsiai, žinant, kad esame artimi santykiuose su Juo. Taip galime visiškai pasitikėti Viešpačiu. Be to, suprasime, kad nesame pakankamai išmintingi, kad visiškai suprastume, kokie yra Dievo tikslai mūsų atžvilgiu kiekvienoje patirtyje. Todėl nežinome, kaip Viešpats gali nuspręsti vienu ar kitu klausimu.

„Tikėjimas gali Juo tvirtai pasitikėti”

Ankstyvieji mokiniai mąstė apie tai, ką Jėzus buvo pranašavęs apie save. Petras jam pasakė su pasitikėjimu: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus!“ (Mato 16:16). Jie tikriausiai galvojo: kaip Dievas galėtų leisti, kad jam būtų padaryta kokia nors žala? Mokiniai padarė išvadą, kad tai, ką jis sakė, buvo tik

metaforos, pavyzdžiui, kai jis jiems sakė, kad jie turi valgyti jo kūną ir gerti jo kraują (Jono 6:53–56). Taigi, kai jis pasakė: „Žmogaus Sūnus turi būti nukryžiuotas“, jie manė, kad tai buvo viena iš jo keistų frazių, kurios jie negalėjo suprasti. Mato 26:2

Todėl mokiniai buvo labai sutrikę, stebėjosi ir stebėjosi, kai Jėzus buvo suimtas ir nuvestas prieš žydų Sanhedriną, ir vietoj to, kad panaudotų savo galias ir iškalbą, jis tylėjo ir leido sau prieštarauti ir šmeižti. Tada jų Mokytojas buvo nuvestas prieš Pilotą. Dabar, manė mokiniai, Jėzus tikrai nesuabejos prieš romėnų valdytoją! Todėl mokiniai vėl buvo nustebinti ir stebėjosi, kai viskas susiklostė taip priešingai, nei jie tikėjosi. Tačiau toks mūsų Viešpaties elgesys buvo būtinas Dangiškojo Tėvo plane, ne tik Jėzui, kad jis galėtų kentėti ir tada įžengti į savo šlovę, bet ir pasauliui, nes išpirkos kaina, tobulas žmogiškas gyvenimas, turėjo būti sumokėta kaip „išpirka už visus“. 1 Timotiejui 2:5,6; 1 Korintiečiams 15:22; Romiečiams 5:18

Jei Dievo išmintimi geriausia yra mus sužaloti ir sugėdinti, kaip buvo padaryta mūsų Mokytojui, turime būti drąsūs. Jis sustiprins mūsų širdis, nes mes Juo pasitikime ir tikime, kad Jis viską valdo. Žinome, kad Jis yra per daug išmintingas, kad klystu, ir kad turi būti motyvas, priežastis, kodėl tai

leidžiama, kad ir kas tai būtų. Mes tikrai žinome, kad šventieji yra brangūs Viešpaties akyse ir yra ypatingai mylimi. Psalmių 17:8

Kad ir koks būtų bet kokio reikalo rezultatas mums, turime jį priimti kaip iš Viešpaties, nesvarbu, ar galime suprasti jo priežastį, ar ne. Turime turėti tikėjimą ir viltį, net jei kelias yra sunkus ir net jei viskas atrodo visiškai priešinga tam, ko tikėjomės. „Laukite Viešpaties, būkite drąsūs, ir jis sustiprins jūsų širdį; laukite, sakau, Viešpaties.“ Psalmių 27:14